

[Undervisningsministeren]

ker driftsudgifterne i forbindelse med lærlingeundervisningen.

Til øvrige uddannelser ved tekniske skoler og handelsskoler, som afsluttes med en statskontrolleret prøve eller eksamen, betaler staten ifølge den gældende lov 100 pct. tilskud. En undtagelse herfra blev vedtaget ved en lovændring i 1980, idet uddannelserne til merkonom og teknonom kun oppebærer et driftstilskud på 84 pct. I forlængelse heraf foreslås det nu, at der gives undervisningsministeren en bemyndigelse til at godkende, at visse former for undervisning, der afsluttes med en statskontrolleret prøve eller eksamen, kun skal oppebære 84 pct. i driftstilskud.

Bemyndigelsen vil ved lovens ikrafttræden blive benyttet til at fastslå en 84 pct.s tilskudsordning til ejendomsmægleruddannelsen, der hidtil har været en merkonomuddannelse. Teknom- og merkonomuddannelserne vil ligeledes blive fortsat som 84 pct.-uddannelser.

På erhvervsskolerne gennemføres en del undervisning, som ikke er tilskudsberettiget efter undervisningsministeriets regler. Den største rekvirent af sådan undervisning er direktoratet for arbejdsmarkedsuddannelserne i henhold til reglerne om efteruddannelse af faglærte m.v. En mindre del af undervisningen gennemføres for private og kommunale rekvirenter.

Med det formål at skabe klare og ensartede regler for betalingen for denne undervisning foreslås der tillagt undervisningsministeren en bemyndigelse til at fastsætte regler om størrelsen af og fremgangsmåden ved betaling for denne undervisning.

Fra erhvervsskolernes side har der været fremsat ønsker om, at skolerne af deres egenkapital kunne anvende midler til at udvikle nye kurser m.v., hvortil der ikke findes en aktuell rekvirent. Det har hidtil været anset for tvivlsomt, om der i loven var hjemmel til en sådan anvendelse af egenkapitalen. For at åbne mulighed for en sådan anvendelse foreslås det, at undervisningsministeren kan godkende, at skolerne af deres egenkapital kan anvende midler til udvikling af undervisning, der ikke er tilskudsberettiget efter undervisningsministeriets regler.

Endelig foreslås en teknisk justering af tilskudsreglerne for skolehjem, således at lovens regler bringes i overensstemmelse med det i finansloven anvendte bevillingsprincip.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Kirkeministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Herved skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om menighedsråd.

(Lovforslag nr. L 65).

Lovforslaget tilsigter at samle bestemmelserne i den nuværende menighedsrådslov i en ny lov, efter at reglerne om valg til menighedsråd nu er overført til en særlig lov, der blev stadfæstet den 21. december 1983.

Forslaget vil medføre en forbedring af systematikken i den gældende menighedsrådslov, der er fra 1922, og som i de mellemliggende år er blevet ændret talrige gange og har fået tilføjet mange nye bestemmelser.

En præcisering eller ajourføring af den gældende lovtekst i overensstemmelse med udviklingen i praksis og samfundsudviklingen i øvrigt tilsigter at gøre reglerne mere overskuelige og lette menighedsrådenes og de øvrige kirkelige instansers arbejdsvilkår.

Der sigtes endvidere imod en styrkelse af menighedsrådenes selvstændighed.

Forslaget indeholder således ikke som den nugældende lov en bestemmelse om, at kirkeministeren fastsætter nærmere regler om, til hvilke formål menighedsrådenes rådighedsbeløb kan anvendes.

Rådighedsbeløbet skal fortsat kunne benyttes til støtte af de af sognets præst eller præster foreslåede kirkelige aktiviteter og til dækning af udgifter til folkekirkelige aktiviteter, der iværksættes af menighedsrådet. Efter forslaget overlades det imidlertid til det enkelte menighedsråd under tilsyn af provstiuudvalget som budgetapproberende myndighed – men uden centralt fastsatte begrænsninger – at disponere over rådighedsbeløbet inden for lovbestemmelsens rammer.

Det må anses for at være i god overensstemmelse med de almindelige decentraliseringsbestemmelser, at det overlades til de lokale kirkelige myndigheder at skønne over, hvilke kirkelige formål der kan støttes af rådighedsbeløbet.

Det kan endelig nævnes, at det foreslås overladt til menighedsrådene efter afholdt menighedsrådsmøde at træffe beslutning om op-